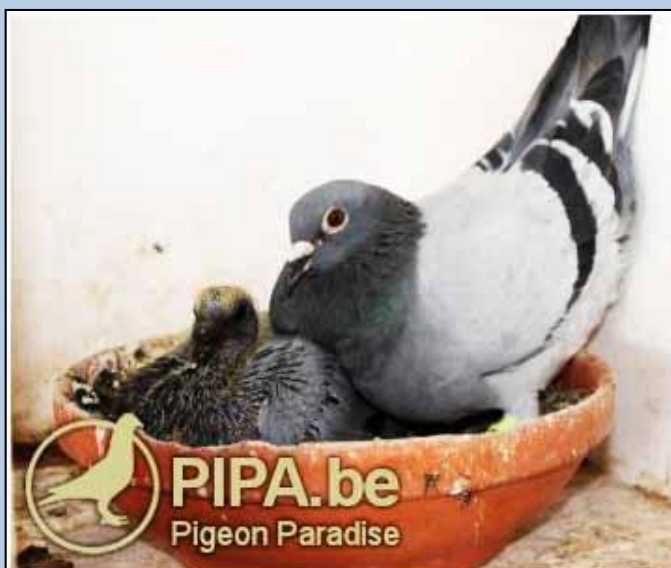

Vinteravl i brevduesporten - 2

Af Marc Verheecke - Martin Degrave

Oversættelse/foto Ove Fuglsang Jensen

Denne artikel er stillet til rådighed af:

<http://www.pipa.be/>

Siden fremkomsten af enkemand/total systemet, har der ikke sket større forandringer i denne måde at kapflyve på. Der er dog med tiden kommet nogle forandringer i selve enkesystemet, men det er vanskeligt at overskue hvad der egentligt sker, fordi der blandt skaren af brevduefolk er vidt forskellige meninger om hvad der er bedst.

Teorierne om hvordan enkesystemet skal forvaltes bedst er utallige. Nogle synes der efter avlssæsonen skal være æg i rederne i 4-6 dage indtil adskillelse, medens andre mener hanner og hunner skal skilles ad straks og sidde i rede/på pind. Man kan ikke sige, at der findes en endegyldig måde at kapflyve sine duer på i enkesystemet, fordi det afhænger af mange faktorer fx slagets beliggenhed og

Bjarne Jensen, 086 Bangsbo

karakteren af slagets duer. **I store træk må det nok siges, at der siden fremkomsten af enkesystemet ikke er sket nogen markant større innovative forandringer i måden at kapflyve duerne på.** Denne argumentation er det nok ikke alle der er enige i, men da man senere begyndte at flyve med hunnerne også i totalsystemet, var dette en forbedring af enkesystemet. Det at avle unger tidligt, altså vinteravl, er noget der først dukkede op da man begyndte at kapflyve med enkesystemet. Nogle i sporten mener, at vinteravl udelukkende er nyttigt hvis man ønsker at deltage i ungdomskonkurrencerne, men denne påstand er dog ikke rigtig. Hvor mange unger der egentlig bliver avlet som vinterunger, er svært at anslå, men ser man på de slag der skal bruge ringe i januar, kan man vel få en ide om antallet af vinterunger. Tages et generelt skøn over hvor mange der egentlig bruger vinteravl, må det erkendes, at antallet af slag med vinteravl er stigende.

Er vinteravl sårbart?

Om vinteravl er sårbart, er der flere svar på, og det er fordi, vi må huske på, at det ikke er alle brevuefolk der har det samme mål fremadrettet. Nogle starter vinteravl i december og andre starter endda tidligere på et tidspunkt hvor andre endnu ikke har skilt deres duer ad, og andre igen ønsker unger der er ringmærket omkring nytår. Andre igen har et mere udbygget motiv, idet de ønsker et kuld unger der er klar til ungekapflyvning, men samtidigt ønsker disse slag, at de gamle duer er fuldt ud klar til sæsonen, i stedet for som normalt at have unger i februar/marts.

Man må dog formode at de fleste af dem der laver vinterunger, gør det for at have nogle gode unger til den kommende sæson. Hvis der laves vinterunger i et slag, vil de ældre duer uden tvivl være i en bedre form hurtigt, men det må dog her siges at være en sideeffekt, specielt hvis der ønskes en god start på sæsonen. Et gammelt ordsprog siger: "Den der jager to kaniner samtidigt, fanger ingen". Meningen med ordsproget er, at man skal koncentrere sig om et mål ad gangen,

men vender vi os mod begrebet vinteravl, kan man ved dygtighed og held opnå to mål samtidig. Der er nogle slag med vinteravl, der ved at have succes med dette, samtidig opdager, at deres gamle duer derefter er i god form og gør det bedre i starten af sæsonen.

Vi kan derfor se, at vinteravl kan have store fordele i sporten, og det viser sig da også at nogle af de navne der gør det bedst og bliver Champion's, netop har stor succes med vinteravl, og bagefter bringer deres gamle duer i topform til sæsonen, og deres resultater kan vel ikke negligeres. Man kan dog ikke sige, at derfor kan alle andre bare lave vinteravl med succes, fordi forholdene med duer, slag osv. er meget forskellige, og det er derfor nødvendigt at sige, at ikke alle kan drage fordel af vinteravl som nogle af de nævnte slag. Det er derfor vigtigt her at forstå, at der kræves en vis professionalisme og erfaring for at lave en god vinteravl, og der er altid en chance for et dårligt resultat. Det minder om, at enkesystemet heller ikke altid har været en succes historie.

Succes/fiasko i vinteravl

I begyndelsen da enkesystemet kom frem, havde mange slag der begyndte på det problemer og satte derfor duerne sammen igen. Disse problemer er stadig i nogle slag pga. at ikke alle duerne er i den rigtige form. Nu til dags er der rigtigt mange der behersker enkesystemet sammenlignet med dengang enkesystemet var kommet frem. Dengang syntes mange at det var for vanskeligt med enkesystemet. Vil det samme ske nu til dags med vinteravl? Dette spørgsmål er vanskeligt at svare på, men mon ikke svarene vil komme med tiden. Nogle røster vil være skeptiske over for vinteravl, men hvorom alting er, har nogle slag haft stor succes med vinteravl på trods af mange odds imod sig. Hvis der findes brevuefolk som seriøst vil prøve vinteravl for at få de fordele det giver som beskrevet, ville det da være en god ting. Det er mange gange en god ide at starte op med vinteravl, selv om det måske fejler delvist, thi "den som intet vover intet vinder" som man siger. Mange faktorer spiller ind for at få succes i vinteravl, og årene fremad vil vise os hvordan tingene udvikler sig.

Er der nogle i dit område der prøver vinteravl med succes, kan det være en god ide at gøre ligeså, men man må huske at problemerne "lurer lige om hjørnet!". Nogle vintre kan være meget kolde i perioder, og hvis der fx bliver minus 10-15 grader i begyndelsen af december, og hvis der i slaget ikke er den nødvendige opvarmning, vil eventuelle spæde unger have det svært i den situation. De gamle duer vil nok komme godt igennem en kuldeperiode hvis de er fældet godt igennem, men der er en chance for, at de kan miste deres form og blive sat tilbage, hvilket muligvis vil give en dårlig opstart til den kommende sæson.

Som nævnt ovenfor er unger i vinteravl sårbare når de er nøgne eller halvnøgne, og en streng vinterkulde sætter ind. Ungen på billedet er ovre den kritiske periode og har her den begyndende fjerdragt.

En due der har været i vinteravl, er ikke ringere og ude af form, men har tværtimod gode chancer for at få en god sæson.